31/01/2022

Οικουμενικός Πατριάρχης: Το “Κάνω ό,τι μου αρέσει” δεν είναι γνήσια ελευθερία

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος: “Προφανέστατα, το «Κάνω ο,τι μου αρέσει» δεν είναι γνησία ελευθερία, αλλά ένδειξις πνευματικού και υπαρξιακού μαρασμού” – Ομιλία στο πλαίσιο του λαμπρού εορτασμού της μνήμης των Τριών Ιεραρχών στο Φανάρι

Τιμήθηκε στο Σεπτό Κέντρο της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, την Κυριακή, 30 Ιανουαρίου 2022, η μνήμη των Τριών Ιεραρχών και «Προστατών των Γραμμάτων». Στην ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος υπογράμμισε ότι η σύνδεση της παιδείας του Γένους με τις εμβληματικές μορφές των Τριών Ιεραρχών και σπουδαίων θεολόγων, οι οποίοι συνδύασαν στο προσωπό τους την κλασική παιδεία με το χριστιανικό

βίωμα και την θεολογική σοφία, ανήκει στα αρχέτυπα της ψυχής και της ταυτότητός μας.

Αναφερόμενος ιδιαιτέρως στους Τρείς Ιεράρχες, Μέγα Βασίλειο, Γρηγόριο τον Θεολόγο και Ιωάννη τον Χρυσόστομο, είπε ότι *"τους θαυμάζομεν διά την απροϋπόθετον αφιέρωσίν των εις τον Χριστόν και εις την αγίαν Εκκλησίαν Του, διά την διακονίαν του λαού του Θεού, διά την ελληνικήν και κατά Χριστόν παιδείαν των, διά το βάθος της θεολογίας των, διά τον αγώνα των κατά των αιρέσεων και της αλλοτριώσεως του χριστιανικού ήθους, διά την καθοριστικήν εις την ιστορίαν της Εκκλησίας και του πολιτισμού σύζευξιν Ελληνισμού και Χριστιανισμού, η οποία ενεπλούτισε την θεολογίαν και την φιλοσοφίαν και διηύρυνε την πνευματικήν εμπειρίαν των πιστών, διά το ζωηρόν ενδιαφέρον των διά την νεότητα, την ένθεον αγωγήν και την προκοπήν της".*

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Παναγιώτατος επεσήμανε:

"Από τους Μεγάλους Πατέρας διδασκόμεθα πόσον απαιτητικόν είναι το έργον της παιδείας, της θύραθεν και της χριστιανικής, διά τον διδάσκαλον και τον μαθητήν. Αυτό είναι ιδιαιτέρως επίκαιρον σήμερον, όταν ο διάχυτος παιδαγωγικός ουμανιταρισμός θεωρεί την παιδευτικήν παρέμβασιν, την καθοδήγησιν και την πειθαρχίαν, ως κατάργησιν της ελευθερίας και εμπόδιον διά την ευτυχίαν των παιδιών. Κυριαρχούν αι λέξεις αυτοπραγμάτωσις, αυτονομία, εαυτός, ατομικά δικαιώματα, επιτυχία, ικανοποίησις αναγκών και άλλα παρόμοια, ενώ απουσιάζουν η ευθύνη, η προσφορά, το καθήκον, το κοινόν καλόν, η αλληλεγγύη. Πολύτιμοι παραδόσεις και ανθρωπιστικαί κατακτήσεις κλονίζονται. Η εκπαίδευσις φαίνεται ότι δεν ενδιαφέρεται διά την ανάπτυξιν της πνευματικής φύσεως του ανθρώπου, δεν τον στρέφει προς τα καίρια και τα ουσιώδη της ανθρωπίνης ζωής. Εις αυτό το περιβάλλον, η νεότης δεν θωρακίζεται απέναντι εις τα συγχρόνους προκλήσεις, ούτε προετοιμάζεται επαρκώς διά να αναλάβη εν καιρώ τας ευθύνας διά τον αγώνα της ζωής, διά την υπεράσπισιν της ελευθερίας, διά την προστασίαν της δημιουργίας, διά την διάσωσιν των παραδόσεων και της ιδιοπροσωπίας μας.

Ήδη οι Αρχαίοι ημών πρόγονοι ετόνιζον σοφώτατα, ότι ο πρώτιστος σκοπός της αγωγής δεν είναι να ικανώσωμεν την νεότητα να αποκτά ο,τι επιθυμεί, αλλά να επιθυμή αυτό που πρέπει, το δέον, το αγαθόν. Οι Τρεις Ιεράρχαι είναι κήρυκες μιάς δεσμευμένης ελευθερίας ως επιλογής και πράξεως του αγαθού. ***Προφανέστατα, το «Κάνω ο,τι μου αρέσει» δεν είναι γνησία ελευθερία, αλλά ένδειξις πνευματικού και υπαρξιακού μαρασμού."***

Στην ομιλία του ο Πατριάρχης επίσης τόνισε:

“Η σημερινή εορτή μας υπενθυμίζει την προσφοράν της Εκκλησίας εις τα Γράμματα και τον πολιτισμόν, εις την σύνδεσιν του κατά Χριστόν ζην και κατά λόγον ζην. Οι τρεις μέγιστοι φωστήρες της τρισηλίου Θεότητος ενσαρκώνουν και συμβολίζουν τον άρρηκτον σύνδεσμον Εκκλησίας και παιδείας. Δοξάζομεν τον Θεόν της αγάπης, τον χαρισάμενον εις την Εκκλησίαν Του τους τρεις «ακραιφνεστάτους θεολόγους», τους ποιήσαντας και διδάξαντας το άγιον θέλημα και τα ουράνια προστάγματα του Σωτήρος Χριστού. Τα ιερά λείψανά των φυλάσσονται και προσκυνούνται τιμητικώς εις τον ιερόν τούτον Πατριαρχικόν Ναόν, τον οποίον γεμίζουν με την άφατον χάριν των και το θεσπέσιον άρωμα της Αναστάσεως και του Παραδείσου. Είναι και αυτά, με τας ιεράς εικόνας, τας ακολουθίας και τα συνάξαρια, και πρωτίστως με την Θείαν Ευχαριστίαν, τα «εσχατολογικά αντισώματα», τα οποία σώζουν την Εκκλησίαν από την εκκοσμίκευσιν και παραπέμπουν τον λαόν του Θεού εις την «μέλλουσαν πόλιν».”

Τον Παναγιώτατο προσφώνησε ο Άρχων της Μ.τ.Χ.Ε., Εντιμολ. κ. Αθανάσιος Αγγελίδης, Πρόεδρος της Εφορείας της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής.

Νωρίτερα, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, χοροστάτησε στην Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου, συγχοροστατούντων των

Σεβ. Αρχιερέων Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ, Γέροντος Δέρκων κ. Αποστόλου, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίου, Μύρων κ. Χρυσοστόμου και Αυστραλίας κ. Μακαρίου.

Τον πανηγυρικό λόγο της ημέρας εκφώνησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Προύσης κ. Ιωακείμ.

Εκκλησιάστηκαν Ιεράρχες του Θρόνου, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Αγίας του Χριστού Μ.Εκκλησίας, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Άγκυρα Εξοχ. κ. Χριστόδουλος Λάζαρης, ο Πρέσβης της Αυστραλίας στην Αθήνα Εξοχ. κ.Αθανάσιος Σπύρου, η Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη Ευγεν. κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου, η Εφορεία, ο Λυκειάρχης, Καθηγητές και μαθητές της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής, Καθηγητές και μαθητές άλλων Ομογενειακών Σχολείων, καθώς και πιστοί από την Πόλη και το εξωτερικό.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο Οικουμενικός Πατριάρχης τέλεσε, όπως κάθε χρόνο, τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των αειμνήστων Ιδρυτών, Ευεργετών, Εφόρων, Σχολαρχών, Καθηγητών, Διδασκάλων, Επιμελητών και μαθητών της Μεγάλης του Γένους Σχολής.

Αμέσως μετά ο Παναγιώτατος χειροθέτησε τον Εντιμολ. κ. **Δημήτριο Χρυσοχόου,** Καθηγητή του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, σε Άρχοντα Ρεφερενδάριο του Οικουμενικού Θρόνου.

“Εν τω προσώπω υμών, Εντιμολογιότατε, η ημετέρα Μετριότης εχειροθέτησε σήμερον ένα νέον Ρεφερενδάριον, συνεργάτην εις την διακονίαν του ανθρώπου και του κόσμου, υπερασπιστήν των δικαίων του Οικουμενικού Θρόνου και σύνδεσμον με τους θύραθεν θεσμούς. Είμεθα βέβαιοι, ότι θα αναδειχθήτε αντάξιος της εμπιστοσύνης του Πατριάρχου σας. Η Εκκλησία έχει ανάγκην ανθρώπων ως υμείς, με πιστότητα εις τας πατρώας παραδόσεις και με σύγχρονον πνεύμα, με κύρος και δυναμισμόν.”

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Πατριάρχης σημείωσε:

“Ημείς δεν είμεθα πολιτικός, οικονομολόγος ή κοινωνιολόγος. Η Εκκλησία δεν ασχολείται με την πολιτικήν εν τη στενή του όρου εννοία. Όμως, η μαρτυρία της, η συμβολή της εις την προστασίαν της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, ο αγών της διά την ειρήνην και την αλληλεγγύην και διά την προστασίαν της δημιουργίας συμβάλλουν εις τον εξανθρωπισμόν της πολιτικής ζωής. Προφανέστατα, δεν υπάρχει «τέλος της πολιτικής» και του αγώνος δι’ ένα καλλίτερον κόσμον. Συνεπώς, η Εκκλησία καλείται, εις κάθε εποχήν, να αρθρώση την ιδικήν της φιλάνθρωπον μαρτυρίαν, να προβάλη το χριστιανικόν δέον περί ανθρώπου, την ηθικήν και κοινωνικήν ευθύνην των φορέων της οικονομίας και την ανάγκην

συνδυασμού εις αυτήν της αποτε-λεσματικότητος με την κοινωνικήν δικαιοσύνην. Δεν είναι δυνατόν να ομιλώμεν περί προόδου, όταν φαλκιδεύεται το ανθρώπινον πρόσω-πον και απειλήται η κοινωνική συνοχή και η ακεραιότης της δημιουργίας. Η πρόοδος της επιστήμης, ο εκδημοκρατισμός και η οικονομική ανάπτυξις, πρέπει να συμπορεύωνται με τον σεβασμόν των πνευματικών αξιών."

Στην αντιφώνησή του ο Εντιμολ. κ. Δημήτριος Χρυσοχόου ευχαρίστησε εγκαρδίως τον Παναγιώτατο για την απονομή του οφφικίου. Μεταξύ άλλων σημείωσε:

"Πλέον των τριάντα χρόνων, η Παναγιότητά Σας αγκαλιάζει, λόγω και έργω, την οικουμένη με τις διηνεκείς αξίες, που εγγράφουν τη Χριστιανική διδασκαλία της Αγάπης στο πιο υψηλό και ευγενές ιδανικό του Ανθρώπου".

Αργότερα το μεσημέρι ο Πατριάρχης αναχώρησε για ολιγοήμερη επίσκεψη στην ιδιαίτερη πατρίδα του Ίμβρο. Κατά την παραμονή του εκεί θα συναντηθεί και με τον Υφυπουργό Εξωτερικών της Ελλάδος Εξοχ. κ. Ανδρέα Κατσανιώτη, ο οποίος θα επισκεφθεί για πρώτη φορά την Ίμβρο και την Τένεδο για να συναντηθεί με την εκεί ομογένεια.

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο